

Πόλη Γλυκιά: Μη κλαίς θά'ρθη ο καιρός, θά'ρθη ο καιρός

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Πατρών](#)

Μήνυμα πόνου ψυχής και αστείρευτης μνήμης για την Αγία Σοφιά που εδώ και έναν χρόνο μετετράπη σε τζαμί, δημοσιεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος. “Δεν λησμονούμε την Πόλη τη δικιά μας, στην οποία όπου κι αν περάσης, μυρίζει Χριστός και λιβάνι. Την Πόλη τη Βασίλισσα, της γης το κάλλος στην οποία βλέπει κανείς και ακούει παντού, «φωνές Ελλήνων, παθήματα Ρωμηών». Είμαστε εκεί, με όλη την δύναμη της ψυχής μας, κοντά στους φρυκτωρούς του Γένους, στον Οικουμενικό μας Πατριάρχη και στους ολίγους,

μα τόσο πολλούς, που φυλάσσουν τον τόπο, την Ορθοδοξία και της φυλής μας τα ιερά και τα όσια”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Σάν σήμερα πρίν από ένα χρόνο, 24.7.2020, ή βαρβαρότης τών Τούρκων, μετέτρεψε τόν όφθαλμόν τῆς γῆς τήν Μεγάλη Ἐκκλησιά, τήν Ἀγιά Σοφιά μας, τό μνημεῖο τῆς παγκόσμιας κληρονομιάς, σέ τζαμί. Καί αὐτή ή βέβηλη πράξη ἔγινε κατά ἀπό τά μάτια τών «μεγάλων» τῆς γῆς καί μέ τήν ἀνοχή τους.

Καλύφτηκαν καί πάλι τά λαμπερά ψηφιδωτά, κρύφτηκε τό ἐκπλαγο μεγαλεῖο τῆς Πλατυτέρας στή μεγάλη κόγχη τοῦ ἱεροῦ, ὅπως καί τών Ἀγγέλων ή οὐράνια χάρη καί τών Ἱεραρχῶν τό αὐστηρό, ἀλλά καί πατρικό μιλίχιο βλέμμα.

Ὅμως ή ἀλήθεια δέν εἶναι δυνατόν νά κρυβῇ καί ή ἱστορία νά ἀλλοιωθῇ καί παραχαραχθῇ. Ἡ Ἀγία Σοφιά θά ἐλέγχει καί τούς βαρβάρους γιά τήν βαρβαρότητά τους καί τούς «πολιτισμένους» γιά τήν ἐγκληματική ἀδιαφορία τους, ἢ μάλλον γιά τήν πρὸς τήν Ὁρθοδοξίαν ἐμπάθειά τους.

Ἐμεῖς ποτέ δέν λησμονοῦμε τήν Ἀγία Σοφιά μας τήν Μεγάλη Ἐκκλησιά μας, τῆς γῆς τό κάλλος καί τοῦ κόσμου τήν εὐκοσμία. Ἐκεῖ εἶναι ὁ νοῦς μας καί ή καρδιά μας.

Δέν λησμονοῦμε τήν Πόλη τῆ δικιά μας, στήν ὁποία ὅπου κι ἂν περάσης, μυρίζει Χριστός καί λιβάνι. Τήν Πόλη τῆ Βασίλισσα, τῆς γῆς τό κάλλος στήν ὁποία βλέπει κανεῖς καί ἀκούει παντοῦ, «φωνές Ἑλλήνων, πατήματα Ρωμηῶν».

Εἴμαστε ἐκεῖ, μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς ψυχῆς μας, κοντά στούς φρυκτωρούς τοῦ Γένους, στόν Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη καί στούς ὀλίγους, μά τόσο πολλούς, πού φυλάσσουν τόν τόπο, τήν Ὁρθοδοξία καί τῆς φυλῆς μας τά ιερά καί τά ὄσια.

Πρίν ένα χρόνο οἱ Πατρινοί, ἐν ἐνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ διετράνωσαν μέσα καί ἔξω ἀπό τόν Ναό τοῦ Πρωτοκλήτου τών Ἀποστόλων, Ἀγίου Ἀνδρέου, σέ μιά συγκλονιστική ἄμα δέ καί συγκινητική ἐκδήλωση.

«...Ἀκουέτωσαν Λαοί καί πάντες οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς

Θρηνήτωσαν οἱ Ἕλληνες ὅπου γῆς

Πενθήτωσαν ὄρη καί βουνοί

Ρανάτωσαν οἱ οὐρανοί ὄμβρον δακρύων πικρῶν

Γιατί,

« Στήν πόρτα τῆς Ἁγία Σοφιάς πού σφάλισεν

ένός ἀγγέλου χέρι,

διπλοσφαγμένος ἔπεσε καί πάλιν ὁ δικέφαλος

ἀπ' τ' ἄπιστο τοῦ Τούρκου τό μαχαίρι».

Ἀκουέτωσαν κραυγὴν οἱ γηγενεῖς καί θρῆνον τῆς νύμφης τοῦ Βοσπόρου,

Τῆς μαρτυρικῆς Ἑπταλόφου, τῆς αἵματοπισμένης καί αἰμοφύρτου Βασιλίδος τῶν Πόλεων,

«ἡ σκλάβα πόλη κάθεται στό Βόσπορο καί κλαίει καί πονεμένη λέει:

Μον' ἓνα δῶρο καρτεροῦν τά μάτια μου καί κλαῖνε

ἀτίμητο στά ἀτίμητα ἐλευθεριά τό λένε...»

Κωνσταντινούπολη, Ἁγία Σοφιά μας,

Ψυχὴ μας καρδιά μας, πόλη δικιά μας,

Οὐρανέ τοῦ κόσμου. Εἶσαι δικιά μας,

Πόλη μή κλαῖς, θ' ἄρθει καιρός...

Ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί καί δὴ καί μάλιστα ὡς Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες, διαμαρτυρόμεθα μέ ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς μας γιὰ τὴν φρίκη καί τὴν βεβήλωση πού βιώνει γιὰ μιά ἀκόμη φορά ὁ Ὁρθόδοξος αὐτός Χριστιανικός Ναός, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς χρησιμοποιεῖται ὡς ἐργαλεῖο ἀπὸ τὸν ἀδίστακτο Πρόεδρο τῆς Τουρκίας, προκειμένου νὰ ξεπεράσῃ τίς πολιτικές, οἰκονομικές καί ἄλλες ἐσωτερικές του δυσκολίες καί ἀκόμα ἂν θέλετε νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐκείνους πού μισοῦν θανάσιμα τὴν Ρωμιοσύνη.

Διαμαρτυρόμεθα γιὰ τὴν ἀσέβεια, γιὰ τὴν αὐθάδεια, γιὰ τὴν ἀδιαλλαξία, γιὰ τὴν βαρβαρότητα, τὴν ὁποία ἐπιδεικνύει ἡ Τουρκία γιὰ μιά ἀκόμη φορά ἀποκαλύπτοντας τό πραγματικό της πρόσωπο καί τά αἰσθήματά της ἔναντι πολιτισμῶν καί ἀξιῶν. Αὐτά ἐξ' ἄλλου τά στοιχεῖα ἀνέκαθεν ἐχαρακτήριζαν τὴν γείτονα χώρα.

Ἀχνίζουν, τά αἵματα τῶν Ἑλλήνων στήν Κωνσταντινούπολη, κλαῖνε οἱ περιουσίες τους, θρηνεῖ ἡ Μικρασία, ὁ Πόντος καί ἡ Καππαδοκία γιά τίς φρικτές καταστροφές καί τίς γενοκτονίες.

Αἰμόφυρτη ἡ μεγαλόνησος, ἡ Ἑλληνικοτάτη Κύπρος μας, μαρτυρεῖ τίς τουρκικές ὀμότητες, τίς λεηλασίες, τίς καταστροφές Ἐκκλησιῶν καί Μοναστηρίων, τούς διωγμούς τῶν Ὀρθοδόξων καί τούς ἐποικισμούς τῶν Ἑλληνικῶν ἐστιῶν.

Θρασύτατη ἡ κεφαλή τῆς γείτονος, κάθε τόσο, μή ὑπολογίζουσα οὐδένα ὑψώνεται μέ διεκδικήσεις καί ἀπειλές. Ὅπως συμβαίνει κατ' αὐτάς τάς ἡμέρας στό Αἶγαῖο, ὅπου ἡ προκλητικότης καί ἡ θρασύτης τῆς Τουρκίας ὑπερέβη ὅρια καί φραγμούς.

Ποῦ εἶναι ἄραγε οἱ «Μεγάλοι τῆς γῆς»; Ποῦ εἶναι οἱ Διεθνεῖς Ὄργανισμοί; Ποῦ εἶναι οἱ Εὐρωπαῖοι ἑταῖροι μας, ὑποτίθεται χριστιανοί, ὥστε νά ὑψώσουν τό ἀνάστημά τους, προκειμένου νά σταματήσουν οἱ καταστροφές καί βεβηλώσεις μνημείων...»;

Ποῦ εἶναι ἡ μνήμη τους, ὥστε νά φερθοῦν μέ εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Λαό καί τό Γένος μας, πού ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐστάθη ἀνάχωμα καί πλήρωσε μέ σκλαβιά καί μέ μαρτύρια τήν προστασία τῆς Δύσεως ἀπό τήν φωτιά καί τό μαχαίρι τῶν ἀπίστων;

Τί θά ἦταν ἡ Δύση, ἂν ἐμεῖς δέν κρατούσαμε τά στίφη τῶν βαρβάρων, οἱ ὁποῖοι τώρα δυστυχῶς καταλαμβάνουν ἀμαχητί τήν Εὐρωπαϊκή Ἠπειρο καί οὐχί μόνο, καταλύοντας ἡθῆ καί προσβάλλοντες θρησκεῖες καί πολιτισμούς;

Ὡ καί τῆς φρικτῆς παπικῆς κωμωδίας καί τοῦ ἐμπαιγμοῦ! Τό μόνο πού μπόρεσε μετά δυσκολίας καί ποιός γνωρίζει ἀπό ποιούς πιεζόμενος ὁ Πάπας, τό μόνο πού μπόρεσε νά ἀρθρώσῃ, κάνοντας μᾶλλον ἀγγαρεία, ἦτο νά εἶπῃ ὅτι εἶναι «λυπημένος».

Ἀλλά λύπη κατέλαβε τήν ψυχή μας καί διά τήν ἀδιαφορία, τήν σιωπή, ἥ τίς χλιαρές δηλώσεις, ὁμοδόξων «ἀδελφῶν μας». Ἡ Ἁγία Σοφία δέν εἶναι «ἐσωτερικό πρόβλημα» τῆς Τουρκίας, ὡς εἶπαν, οὔτε θά ἐξυπηρετήσῃ τό γεγονός, ὅτι οἱ εἰσερχόμενοι δέν θά πληρώνουν εἰσητήριο. Δέν θά ἠδύνατο νά ἀκουσθῇ πικρότερος λόγος ἀπ' αὐτόν.

Σέ ἐκείνη τήν λαμπρά ἐκδήλωση ἔκλεισε τήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος μέ τούς στίχους τοῦ νεωτέρου μουσικοσυνθέτου (Σπανουδάκη)

«Πόλη γλυκιὰ Πόλη δική μας

Πόλη τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ

Πόλη καημὸς ποὺ γίνες τραγούδι ἐδῶ
μὴ κλαῖς θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς, θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς
Πόλη χρυσὴ Πόλη τοῦ ἡλίου
Πόλη μητέρα κι ἀδερφὴ
Πόλη λυγμὸς ποὺ γίνε λουλούδι ἐδῶ
μὴ κλαῖς θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς
Μέσα σ'ὄνειρο σ'εἶδα ξανὰ
ὅλο φῶς ὅπως ἤσουν παλιὰ
καὶ στὰ μάτια σου ἡ Ἁγία Σοφία
ἓνα δάκρυ ποὺ ἀκόμα κυλᾷ
Πόλη γλυκιὰ ἀγαπημένη
μία ζωὴ σ'ἀποζητῶ
εἶσαι ἐκεῖ κι ὅμως σὲ ἀγγίζω ἐδῶ
μὴ κλαῖς θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς
Πόλη ζωὴ Πόλη ἐλπίδα
Πόλη Θεοῦ Πόλη ὅλο φῶς
Πόλη γλυκειὰ ποὺ γίνες Πατρίδα ἐδῶ
μὴ κλαῖς θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς
Πόλη γλυκιὰ Πόλη δική μας
Πόλη τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ
Πόλη καημὸς ποὺ γίνε τραγούδι ἐδῶ
μὴ κλαῖς θὰ'ρθῃ ὁ καιρὸς θὰ'ρθῃ ὁ καιρός.